

Hai mươi bốn giờ tinh khôi

Niềm vui nào cũng trôi qua nhanh; và không quên để lại một thoáng nỗi tiếc mênh mông. Đó không chỉ là niềm vui của một buổi tiệc tung bừng mà cả niềm vui của những ngày tu học âm áp. Niềm vui đó được ghi lại đây như là một hành trang quý báu của người viết.

Hôm nay Chùa Linh Thứu rộn ràng với những tiếng chào hỏi, tiếng cười rộn tan của Phật tử từ khắp nơi về đây dự ngày Tu Bát Quan Trai.

Chương trình tu học của Chùa, ngoài những ngày Huân Tu Niệm Phật hằng tuần, Chùa cũng có thêm những lần thọ bát được tổ chức tại Chùa. Hôm nay, mọi người đều hạnh phúc, vì có sự hiện diện của Sư Bà Bảo Quang. Không biết nhân duyên nào đó đã khiến Sư Bà có một quyết định nhanh chóng để về với đạo tràng Linh Thứu trong giờ phút cần thiết như vậy.

Phật tử Bá Linh khi nói đến Sư Bà, là nói đến những ngày xa xưa trong quá khứ với một chi hội mới mẻ và một ngôi Niệm Phật Đường nhỏ bé chưa có Thầy, Sư trụ trì. Trong thời gian đó, Sư Bà đi, về với Phật tử thường xuyên trong những Phật sự và những buổi tu học lắm. Lúc ấy tuổi Sư Bà còn ít, sức khỏe còn nhiều, chả bù với bây giờ, Sư Bà đã ở vào tuổi thất thập cổ lai hi, và sức khỏe đã giảm dần theo năm tháng. Thế mà hôm nay Sư Bà đã về với đạo tràng, trong niềm cảm xúc sâu xa đó, chúng con chân thành cảm tạ nhân duyên quý báu này.

Bầu trời sang thu lành lạnh, đen nghịt, mưa lâm tẩm. Sáng hôm nay là ngày đôi giờ, dù được ngủ thêm 1 tiếng, nhưng tất cả Phật tử đã thức dậy thật sớm để chuẩn bị tinh thần cho 1 ngày 1 đêm tu học của mình.

Giới tử tề tựu đông đủ gần 50 người trong Chánh điện trước giờ hành lễ. Không khí trang nghiêm và ấm cúng. Sau

những nghi thức truyền giới, việc tu học bắt đầu. Suốt thời gian hướng dẫn, Sư bà cũng đã chỉ dạy tận tình trong từng nghi thức quá đường cũng như nhắc nhở những điều cần thiết khi ngồi thiền hoặc đi kinh hành. Sư Bà cũng đã quan tâm và hướng dẫn rõ ràng cho những giới tử mới thọ lần đầu.

Trong buổi Pháp thoại vào giữa trưa với đề tài quen thuộc Vô thường. Sư Bà nêu câu hỏi và tất cả mọi người trong đạo tràng đều tích cực nói lên sự suy nghĩ của mình về lý Vô thường một cách khá chính xác bằng nhiều cách khác nhau. Cuối cùng Sư Bà đã nhắc nhở Phật tử phải thực hành sự hiểu biết về Vô thường trong cuộc sống mới là điều quan trọng.

Thật vậy, trong cuộc sống có quá nhiều đau khổ, và mọi thứ đều thay đổi theo luật Vô thường. Một cảm giác hoan lạc, một hoàn cảnh hạnh phúc không bao giờ trường cửu bất diệt, khi nó biến đổi, nó phát sinh khổ đau, bất hạnh. Sự thăng trầm này bao hàm ý nghĩa chuyển biến vô thường, hoại khổ. Nhưng đồng thời nó cũng cho ta thấy mọi sự vật biến đổi để tạo điều kiện cho sự xuất hiện của vật kế tiếp trong chuỗi dài nhân và quả. Không có gì là bản thể bất biến trong chúng, như đứa bé trở thành người lớn, như nụ hoa trở thành đóa hoa v.. v... Tất cả chỉ là sự tiếp nối của một chuỗi dài liên tục không gián đoạn, nhưng biến đổi từng giây phút. Vì thế, biết sống hạnh phúc, để được chết bình an là cách sống tuyệt vời nhất.

Hai mươi bốn giờ tu tập đã qua, với nhiều kỷ niệm thân thiết, cùng với những lợi lạc vô cùng. Chúng con xin đê đầu cảm tạ ân đức của Sư Bà cũng như Quý Sư Cô đã tạo duyên lành cho chúng con có được những giờ học tập quý báu và hạnh phúc này. Chúng con xin nguyện cố gắng thực hành

những điều đã học và tự rèn luyện mình, để vươn lên giải thoát từng giây phút của mọi khổ đau trong cuộc sống.

Diệu Minh.

2007.

